

POLIGONIUM (1) *sb n*

N sg poligonijum.

Sł stp, Cn, Linde brak.

bot. Polygonum aviculare L. (Rost); rdest ptasi, wróble języczki, roślina roczna z rodziny rdestowatych (Polygonaceae), stosowana w lecznictwie [polygonatum et polygonum – białe ziele, sporysz niektorzy zową Mącz 308d; poligonium herba – podroźnik Mącz 308d; polygonum – sporysz ali(as) wróble języczki, ruthenis et silesiis – podroźnik – Calep; sporyż – polygonum Cn] : Plinius wedwudzieftych y w ofmych księgach piŕze iŕe Poligonium ieft krwawnik ktory przy famey ziemi roŕcie/ liŕtek ma drobny rucianemu podobny FalZioł I 115b.

Synonimy: krwawnik, podroźnik, sporysz, »wróble języczki«.

Cf POLIGONOS

EB